

Soudců 12,8.-10.

8 Po něm byl v Izraeli soudcem Ibcan z Betléma.

9 Měl třicet synů a třicet dcer. Ty provdal jinam a svým synům přivedl třicet dívek odjinud. Soudil Izrael sedm let.

10 Když Ibcan zemřel, byl pohřben v Betlémě.

Předchozí kapitoly knihy Soudců hovoří o Jiftáchovi, jsou mu věnovány 3 kapitoly. Po něm nastupuje soudce Ibcan, kterému jsou věnovány pouze 3 řádky. Co o tomto soudci víme? Jeho jméno, že měl 30 synů a 30 dcer, že během svého 7letého soudcování řešil jejich sňatky a že zemřel. Jak to, že o předchozím soudci víme tolik, a o Ibcanovi jen tak málo?

Vystrojit dítěti svatbu není nic jednoduchého. A vystrojit jich 60 – to je práce na celý život.

Jeden úsměvný příběh :

Rabi Josi si povídal s jednou bohatou řimankou. Ona se zeptala: „Rabi, kolik dní potřeboval Bůh na stvoření světa?“ Rabi odpověděl: „Šest dnů.“ „A co dělal potom?“ zeptala se žena. Rabi řekl: „Hledal dvojice a řešil jejich společné soužití.“ Žena se podivila: „Cože? Na tom není nic tak těžkého. To bych zvládla také.“ Rabi však řekl: „Vypadá to velmi jednoduše, ale není. A Bůh to považuje za velmi důležité.“ Římanka zavolala své služebníky, vytvořila z nich páry a byla velmi spokojená. Ale už po několika dnech začali služebníci reptat. Vztahy nefungovaly, páry se hádaly.

Jiftách byl velký bojovník a vítěz. Měl jen jednu dceru a o tu svou nerozvážností přišel. Neměl už žádné další potomky. V Izraeli bylo velmi důležité mít potomky, hlavně syny. Děti byly považovány za velké požehnání. Mít potomky je víc než mít bohatství.

Máme proti sobě bohatýra, hrdinu, válečníka a na druhé straně nevýznamný, chudý otec. Kdo byl vlastně bohatější?

„Měl třicet synů a třicet dcer. Ty provdal jinam a svým synům přivedl třicet dívek odjinud.“

Co znamená „odjinud“? Z jiné rodiny? Z jiné země? Z jiného kmene? Podle některých je sňatek s cizincem špatný, Bůh zapovídá mísení s jinými národy. Ale „odjinud“ znamená hlavně bourání hranic.

Jiftách měl problém s efrajimskými, proto proti nim vystoupil a započala válka mezi kmeny. Jiftách ji vyhrál a všechny protivníky pobil. Nepřinesl mír a pokoj.

Ibcan své děti smísil s jinými národy. Nezavírá hranice, ale boří je. Rozšiřuje svou rodinu do jiných zemí, bourá hranice mezi lidmi.

Když Bůh stvořil muže a ženu (Gen 2.kap., Mat 19.kap.)- „proto opustil muž svou matku...a budou jedno tělo.“

Ibcan spojil skrze jednoho člověka dalších 120. Také Ježíš mnohokrát vybízí k jednotě, ke stírání rozdílů.

Jan 17,11.- Já už nejsem na světě, ale oni jsou na světě a já jdu k tobě. Svatý Otče, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal, aby byli jedno jako my.

Jan 17,18. - Jako jsi poslal na svět mě, tak jsem já poslal na svět je.

Ježíš několikrát zmiňuje jednotu. Určitě mu na jednotě hodně záleželo, když myšlenku vícekrát opakuje. Prosí nejen za své učedníky, ale i za ty, kteří skrze učedníky uvěří.

Ef 4,16. - Z něj celé tělo, spojené a svázané pomocí všech tkání, roste a buduje se v lásce, když každá jednotlivá část plní úkol, který jí náleží.

Nemůžeme říct, že ruka – když je dlouhá, není v jednom těle s hlavou – která je kulatá. Obojí patří k jednomu tělu. Ne každý, kdo má sako, umí učit. Ne každý, kdo má montérky, je šikovný. Každý člověk je jiný, každý má jiný dar od Boha. A všichni tvoříme jedno tělo. Jeden bratr má dar navazovat kontakty a rozdávat knihy, jiný umí dobře učit, jiný ví kdy má jinému pomoci s nějakou prací, atd.

Jiftách – svými činy postavil hranice.

Ibcan – byl možná problematický, měl mnoho žen, ale svým činěním bořil hranice mezi národy, mezi rodinami. Stal se božím nástrojem pro stavění mostů a boření zdí.

Ježíš Kristus udělal mnoho činů, které v očích tehdejších lidí byly nepřípustné. Hodoval s celníky, bavil se se samaritánkou, navštěvoval pohany. Ježíš boří hranice předsudků. Dívejme se na něho, tvořme jednotu jako on, budujme mosty, bořme hranice. Buďme Božím nástrojem ve sjednocení v Kristu.